

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ק"ג ע"א

תקונא שתין ותשעה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ב ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

וְעַפְרָא אַחַר יְקָח וְטַח אֶת הַבֵּית (ויקרא יד מה), וְדָא שְׁנַי מְקוּם, (כאן חסר והוא בתיקוני ז"ח) אִם אֶצְלַח מוּטָב, וְאִם לֹא אֶצְלַח אַעְקָר לִיה מִתְמָן וְאֶרְכִּיב לִיה בְּאַתֵּר אַחְרָא, וְשְׁנַי שְׁמִיָּה וְדָא שְׁנַי הַשֵּׁם, אִם אֶצְלַח מוּטָב וְאִי לֹא אֶצְלַח אַעְקָר לִיה מִתְמָן, וְדָא וְנִתְּן אֶת הַבֵּית אֶת אֲבָנָיו וְאֶת עֲצָיו (שם מח ז), וְנִטַּע לִיה בְּאַתֵּר אַחְרָא, וְשְׁנַי עוֹבְדֵי מִכָּל מַה דְּהוּהָ בְּקִדְמִיתָא, וּמִכָּל צִיּוּרִין דִּילֵיהָ, מְשַׁנָּה פָּנָיו וְתַשְׁלַחְהוּ (איוב יד כ).

תרגום לעברית

אמר לו רבי אלעזר: בודאי שעליונים ותחתונים היו תלויים באדם הראשון, ולא לחנם פרשה בעלי המשנה לעולם יראה האדם על עצמו כאלו כל העולם תלוי עליו, אבל אדם שטרח עליו הקדוש ברוך הוא בגלגול ולא הצליח במקומו, עוקר אותו ממקומו ושם אותו במקום אחר ומשנה לו מקום, וסוד הדבר - ועפר אחר יקח וטח את הבית, וזה שני מקום (כאן חסר). אם הצליח, מוטב, ואם לא הצליח, עוקר אותו משם ומרכיב אותו במקום אחר ומשנה את שמו, וזה שני השם. אם הצליח, מוטב, ואם לא

הַצִּלִּיחַ, עוֹקֵר אוֹתוֹ מִשָּׁם, וְזֶהוּ וְנִתַּן אֶת הַפִּיט אֶת אֲבָנָיו וְאֵת עֲצָיו, וְנוֹטֵעַ אוֹתוֹ בְּמָקוֹם אַחֵר, וּמִשְׁנָה מְעַשִּׂיו מִכָּל מַה שֶּׁהָיָה בְּרֵאשׁוֹנָה, וּמִכָּל הַצִּיּוּרִים שֶׁלוֹ מִשְׁנָה פָּנָיו וּתְשַׁלַּחְהוּ.

טקסט התיקונים

הֵן כָּל אֱלֹה יַפְעֵל א' ל' פְּעָמִים שָׁלֹשׁ עִם גָּבֵר (שם לג כט), קִרְקַע דְּנֻטֵּעַ לִיָּה תִּמְן וְאַצְלַח וּמִתְפַּשֵּׁט עֲנָפָיו וְשָׁרְשָׁיו עַד אֶלֶף דוֹר דָּא שְׂכִינָתָא, וְדָא שְׁנוּי מְעַשָּׂה, וְעַד כַּמָּה זְמָנִין עַד אֶלֶף, כַּמָּה דָּאֵת אָמַר (תהלים קה ח) דְּבָר צוּה לְאֶלֶף דוֹר, וְעֲלִיָּה אֲתָמַר (שיר ח יב) הָאֶלֶף לָהּ שְׁלֹמָה, וְאִינוֹן אֶלֶף עֲלָמִין, דְּנֻטֵּעַ לִיָּה עַד דְּאַצְלַח וְאַרְכִּיב לִיָּה תִּמְן, וְרָזָא דְמָלָה וְעֵשָׂה חֲסֵד לְאַלְפִים (שמות כ ו), לְמָאן לְאַהֲבָיו, וְלִשְׁמָרִי מִצּוֹתָיו לְאֶלֶף דוֹר (דברים ו ט).

תרגום לעברית

הֵן כָּל אֱלֹה יַפְעֵל א' ל' פְּעָמִים שָׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר, הַקִּרְקַע שֶׁנֻּטֵּעַ אוֹתוֹ שָׁם וְהַצִּלִּיחַ, וּמִתְפַּשֵּׁט עֲנָפָיו וְשָׁרְשָׁיו עַד אֶלֶף דוֹר, זֶה הַשְּׂכִינָה, וְזֶה שְׁנוּי מְעַשָּׂה, וְעַד כַּמָּה פְּעָמִים? עַד אֶלֶף, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר דְּבָר צוּה לְאֶלֶף דוֹר, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמַר הָאֶלֶף לָהּ שְׁלֹמָה, וְהֵם אֶלֶף עוֹלָמוֹת, שֶׁנֻּטֵּעַ אוֹתוֹ עַד שְׁמִצְלִיחַ וּמִרְכִּיב אוֹתוֹ שָׁם, וְסוּד הַדְּבָר - וְעֵשָׂה חֲסֵד לְאַלְפִים, לְמִי? לְאַהֲבָיו, וְלִשְׁמָרִי מִצּוֹתָיו לְאֶלֶף דוֹר.

טקסט התיקונים

אָמַר לִיָּה, וְלִרְשִׁיעֵיָּא מָאִי, דְּהָא כְּתִיב (קהלת א י) וּבִכְן רְאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים וּבָאוּ וְכו', מַה תִּימָא בְּהוֹן, אָמַר לִיָּה שְׁמַעְנָא בְּהוֹן רָזָא יְפוּל מַצְדָּה אֶלֶף וְגוֹמֵר (תהלים צא ז), הָכִי אָמְרוּ לִי בְּרַמִּיזָא, אָמַר לִיָּה אִי הָכִי מָאִי אֲשֶׁר קוּמְטוּ בְּלֹא עֵת וְגוֹמֵר (איוב כב טז), אָמַר לִיָּה אֵלִין תִּשְׁעַ מָאָה וְשִׁבְעִים וְאַרְבָּעָה דְרִין דְּאֲתַקְמְטוּ וְאַסְתָּלְקוּ קִדָּם זְמַנִּיָּהוּ, וְדָא אִיָּהוּ אֲשֶׁר קוּמְטוּ בְּלֹא עֵת, דְּאֲסְתָּלְקוּ קִדָּם זְמַנִּיָּהוּ, וְזִירִיק לוֹן קוּדְשָׁא

בְּרִיךְ הוּא עַל כָּל דָּרָא וְדָרָא, דָּא אִיהוּ נָהָר יוֹצֵק יְסוּדֵם (שם), וְדָא הוּא רָזָא, דְּאִין בֶּן דְּוֹד בָּא עַד שְׂיִכְלוּ כָּל הַנְּשָׁמוֹת שְׂבָגוּף, וּכְדִין חֲדָתִין עֲתִידִין לְמִיתִי, אֲדַהֲכִי אֶסְתַּלֵּק סָבָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחֻבְרִיא, חֻבְרִיא, וְדָאִי הָאִי סָבָא דְסָבִין אָדָם עֲלָאָה, זַכָּאָה דָּרָא דְהָאִי רָזָא אֲתַגְלִיא בֵּיהּ.

תרגום לעברית

אָמַר לוֹ: וּמָה לְרַשָּׁעִים? שְׁהָרִי כָּתוּב וּבִכְן רָאִיתִי רַשָּׁעִים קִבְּרִים וּבָאוּ וְכוּ', מָה תֹּאמַר בָּהֶם? אָמַר לוֹ: שְׁמַעְתִּי בָהֶם סוּד, יְפוּל מִצְדָּה אֶלָּף וְגוֹמֵר, כֹּה אָמְרוּ לִי בְרַמְזוֹ. אָמַר לוֹ: אִם כֹּה, מָה זֶה אֲשֶׁר קָמְטוּ וְלֹא עֵת וְגוֹמֵר? אָמַר לוֹ: אֵלּוּ תַשַּׁע מֵאוֹת וְשִׁבְעִים וָאַרְבָּעָה דוֹרוֹת שֶׁהִתְקַמְּטוּ וְהִסְתַּלְּקוּ קֳדָם זְמַנָּם, וְזֶהוּ אֲשֶׁר קָמְטוּ וְלֹא עֵת, שֶׁהִסְתַּלְּקוּ קֳדָם זְמַנָּם וְזָרַק אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל דּוֹר וְדוֹר, זֶהוּ נָהָר יוֹצֵק יְסוּדֵם, וְזֶהוּ הַסּוּד שְׁאִין בֶּן דְּוֹד בָּא עַד שְׂיִכְלוּ כָּל הַנְּשָׁמוֹת שְׂבָגוּף, וְאִזְ עֲתִידִים חֲדָשִׁים לָבֹא. בֵּינָתִים הִסְתַּלֵּק הַזָּקֵן, וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחֻבְרִים: חֻבְרִים, וְדָאִי זֶהוּ זָקֵן הַזָּקֵנִים, הָאָדָם הָעֲלִיּוֹן. אֲשֶׁרִי הַדּוֹר שֶׁהַסּוּד הָיָה הִתְגַּלָּה בּוֹ. (נוסח אחר וזה לשונו והוא מכתב יד)

טקסט התיקונים

(נוסח אחר וזה לשונו והוא מכתב יד)

עוֹבְדָא הָוָה, דְּחַד בַּר נֶשׁ חָגַר בָּלָא רַגְלִין, אֲשַׁכַּח לְתַרִּין חֲכִימִין דְּלֹא הוּי בְּכָל דָּרָא חֲכִימִין כְּוֹתִיָּהּ, אֲעָרַע בָּהּ הָהוּא חָגַר, אָמַר לוֹן שְׁלָמָא עֲלֵיכּוּ רַבְּנָן, (שְׁמַעְנָא עֲלֵיכּוּ דַּאתוֹן חֲכִימִי דְרָא), אָנָּה אַתּוֹן אֲזִלִּין, אָמְרוּ לִיהּ לְדוּדָה פִּלֹן, וְעָרַב שַׁבַּת הָוָה, אָמַר לוֹן אַף עַל גַּב דַּאתּוֹן רִכִּיבִין בְּבַעֲרִין דְּרַהֲטִי סָגִי וְאָנָּה חָגַר בָּלָא רַגְלִין, אִי אַתּוֹן בְּעִיתוּ אָנָּה אֶקְדָּם לָכוּ לְתַקְנָא לָכוּ שַׁבְּתָא, תְּוֹהוּ אָמְרוּ לִיהּ וְהִלָּא אַתְּ חָגַר וְאִיךָ אַתְּ יָכִיל לְאַקְדָּמָא לְבַעֲרִין דְּרַהֲטִי טוֹבָא, אָמַר לוֹן שְׁמָא דְמִ'ב אַתּוֹן וְדָלִיג לוֹן ת'ק פְּרָסִי בְּרַגְעָא חָדָא.

מעשה הנה, שאדם אחד חגר בלי רגלים מצא שני חכמים שלא היו בכל הדור חכמים כמותם. פגש בהם אותו חגר, אמר להם: שלום עליכם חכמים, (שמעתי עליכם שאתם חכמי הדור), לאן אתם הולכים? אמרו לו: למקום פלוני. וערב שבת הנה. אמר להם: אף על גב שאתם רוכבים על בהמות שרצות הרבה, ואני חגר בלי רגלים, אם אתם רוצים, אני אקדים לתקן לכם את השבת. תמהו. אמרו לו: והלא אתה חגר, ואיך אתה יכול להשיג את הבהמות שרצות הרבה? אמר להם השם של מ'ב אותיות ודלג להם ת"ק פרסה ברגע אחד.

טקסט התיקונים

אשכחו גרמייהו לפום מערתא חדא, ופתורא לשמאלא, בכל מעדני עלמא עלהא, ומנרתא לדרום בשבעה גרין עלהא, ומטה דכספא ודהבא ואבנין יקירין למערב בין צפון לדרום, וכרסייא למזרח, ותלת מאה תלמידין על ההוא פתורא, בטר דאכלו כלהו ואינון חכימי עמהון, קם ההוא חגר ופשט גרמיה מההוא גופא בלא רגלין, ואתלבש בגופא דאנפוי זהירין כזוהרא דאתמר ביה (דניאל יב ג) והמשפילים יזהירו וכו', ואנפי תלמידי נהירין ככוכבים לעולם ועד, והו פתחין ספרא דקהלת, וקרין ביה (קהלת א ב) הבל הבלים אמר קהלת כו', והו חזרין כמה זמנין, אמרו ליה אינון חכימי דרא וכי שלמה לא עבד קרא אחרא בקהלת, על להו ההוא דאתחזי חגר בארחא, לשבעה היכלין מכספא ודהבא ואבנין יקירין, ובהיכלא שבעה כרסיין דארבע חיוון, ויונה תמן דכספא ועטרה דדהבא על רישה, וכתוב בה כל מאן דלא ידע באלין הבלים עליה כתיב (במדבר א נא) והזר הקרב יומת, אינון חכימי דרא מיך דחזו הכי דהוה כתיב בההיא עטרה חזרו לאחורא. אמר לון ההוא דאתחזי עלייהו כחגר, וכי עלייכו אתמר דאתון חכימי דרא, לית אתון אלא טפשי דרא, ולא חזיתון בכל למודייכו כי בי חשק (תהלים צא יד) עד אורח ימים אשביעהו לעלמא דכלא אריה, אלין הבלים דקהלת אינון ברזא

דְּשַׁבַּע שְׁמָהּ, דְּבָהוּ מ'ב אֶתְוֹן, לְקַבֵּל שְׁבַע יוֹמֵי בְּרֹאשִׁית דָּאִית בָּהּ עֶשֶׂר אֲמִירָן
וּל'ב אֱלֹהִים וְאִינוֹן מ'ב, וְעֲלִיָּהּ לֵב דְּאֶתְמַר בָּהּ אֱלֹהִים הָאֱלֹהִים, וְהִינּוּ
(קֹהֶלֶת ה' ז) וּגְבוּהִים עֲלֵיהֶם, אֲלִין שְׁבַע תִּיבִין אֲבָגִית'ץ, עֲלִיָּהּ אֶתְמַר (יִשְׁעִיה ו' ב)
שְׂרָפִים וְגוֹמֵר. וְהָאִי שְׁמָא אִיהוּ סְגוּלָתָא דִּילִיָּה לְכַסָּא דְנִשְׁמָתָא כַּד סְלִיקַת לְעִילָא
בְּכָל לִילְיָא, לְאַסְהָדָא עַל עוֹבְדִין טְבִין דְּבַר נֶשׁ, מִמְּלָאכֵי חֲבֵלָה וּמִכָּל מַזִּיקִין וְרוּחִין
וְלִילִין וְשָׁדִין, וּבַהוֹן פְּרַחַת לְעִילָא, בְּתִרִין אֶתְוֹן מִכָּל שֵׁם תְּכַסֶּה אֲנַפְהָא מִנְהוֹן, וּבְתִרִין
אֶתְוֹן תְּכַסֶּה רִגְלָהּ, וּבְתִרִין אֶתְוֹן פְּרַחַת לְעִילָא, וְאוּף הָכִי לְרוּחָא, וְאוּף הָכִי
לְנַפְשָׁא, וְאִית שֵׁם בִּין מ'ב בְּצוּרַת חוֹתְמָא דְשַׁעוּה נְכַתְב, וְאִית שֵׁם מ'ב בְּצִיּוֹר דִּיוֹקְנָא
דְּמִלְכָּא, חָקִיק עַל חוֹתְמָא, וְאִית שֵׁם מ'ב דְּאִיהוּ דִּיוֹקְנִיה מִמֶּשׁ, שֵׁם מ'ב דְּאִיהוּ
דִּיוֹקְנִיה אִיהוּ יְהוּ'ה, יו'ד ה'א וְא'ו ה'א, יו'ד וְא'ו דל'ת, ה'א אל'ף, וְא'ו
אל'ף וְא'ו, ה'א אל'ף, שֵׁם מ'ב דְּאִיהוּ חוֹתְמָא, אִיהוּ אֱהִי'ה אֲשֶׁר אֱהִי'ה, צִיּוֹר
מ'ב בְּשַׁעוּה דָּא אֲבָגִית'ץ.

תרגום לעברית

מִצָּאוּ אֶת עֲצָמָם עַל פִּי מַעְרָה אַחַת, וְשָׁלְחוּ לְשִׁמְאֵל עִם כָּל מַעֲדָנֵי הָעוֹלָם עֲלָיו, וּמִנְחָה
בְּדָרוֹם עִם שְׁבַע נְרוֹת עֲלֶיהָ, וּמִטַּת כֶּסֶף וְזָהָב וְאֲבָנִים יְקָרוֹת בַּמַּעֲרָב בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם,
וְכִסָּא בַּמִּזְרָח, וְשָׁלַשׁ מֵאוֹת תַּלְמִידִים עַל אוֹתוֹ הַשְּׁלָחוֹן. אַחֵר שִׁכְּלָם אָכְלוּ, וְאוֹתָם
הַחֲכָמִים עָמָם, קָם אוֹתוֹ חֶבֶר וּפָשַׁט אֶת עֲצָמוֹ מֵאוֹתוֹ הַגּוֹף בְּלִי הַרְגָּלִים, וְהִתְלַבֵּשׁ בְּגוֹף
שְׁפָנִיו זֹהָרִים כְּזֹהֵר שְׁנָאֵמֶר בּוֹ וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ וְכוּ', וּפָנֵי תַלְמִידָיו מְאִירִים כְּכּוֹכָבִים
לְעוֹלָם וָעֶד, וְהָיוּ פּוֹתְחִים סֵפֶר קֹהֶלֶת, וְקוֹרְאִים בּוֹ הַכָּל הַבָּלִים אָמַר קֹהֶלֶת כּו', וְהָיוּ
חוֹזְרִים כְּמָה פְּעָמִים. אָמְרוּ לוֹ אוֹתָם חֲכָמֵי הַדּוֹר: וְכִי שָׁלַמָּה לֹא עָשָׂה פְּסוּק אַחֵר
בְּקֹהֶלֶת? הַכְּנִיס אוֹתָם אוֹתוֹ שְׁנִירָאָה חֲגַר בְּדָרָה, לְשַׁבַּע הַיְכָלוֹת מִכֶּסֶף וְזָהָב וְאֲבָנִים
יְקָרוֹת, וּבְהִיכָל שְׁבַע כִּסְאוֹת שֶׁל אַרְבַּע חֵיווֹת, וְשֵׁם יוֹנָה שֶׁל כֶּסֶף וְעֵטְרַת זָהָב עַל
רֹאשָׁהּ, וְכָתוּב בָּהּ כָּל מִי שֶׁלֹּא מְכִיר אֶת הַבָּלִים הָלָלוּ, עָלָיו כָּתוּב וְהָיָה הַקָּרֵב יוֹמֵת.

מיד שראו כך אותם חכמי הדור את שכתוב באותה העטרה, חזרו לאחור. אמר להם אותו שנראה עליהם כחגר: וכי עליכם נאמר שאתם חכמי הדור? אינכם אלא טפשי הדור, ולא ראיתם בכל למודיכם כי בי חשק ואפלטו, עד ארך ימים אשביעהו, לעולם שכלו ארך, אלו ההבליים של קהלת הם בסוד של שבועה שמות, שבהם ארבעים ושנים אותיות, כנגד שבועה ימי בראשית שיש בהם עשר אמירות ושלושים ושנים אלהי"ם, והם ארבעים ושנים, ועליהם לב, שנאמר בהם אלהי"ם האלהי"ם, והינו וגבוהים עליהם, אלו שבע תבות אבגית"ץ, עליהם נאמר שרפים וגומר. והשם הזה הוא סגלתו לכסות את הנשמה, כשעולה למעלה בכל לילה להעיד על המעשים הטובים של אדם, ממלאכי חבלה ומכל המזיקים והרוחות ולילין ושידן, ובהם פורחת למעלה, בשתי אותיות מכל שם תכסה פניה מהם, ובשתי אותיות תכסה רגליה, ובשתי אותיות פורחת למעלה, ואף כך לרוח, ואף כך לנפש, ויש שם בן מ"ב בצורת חותם שעוה נכתב, ויש שם מ"ב בציוור של דמות המלך חקוק על החותם, ויש שם מ"ב שהוא דמותו ממש, שם מ"ב שהוא דמותו, הוא יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, יו"ד וא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וא"ו אל"ף וא"ו, ה"א אל"ף, שם מ"ב שהוא החותם הוא אהי"ה אשר אהי"ה, ציור מ"ב בשעוה זה אבגית"ץ.

טקסט התיקונים

ורשיעיא נשמתהון דשדין וממזיקין ולא פועלין בהון אלא כישוף ועובדי שדין כותייהו, בגין דרשיעיא כל שמהן וכל הוי"ו דקודשא בריך הוא וכל מלאכים שנאין לון, ובגין כך לא מועיל לא קמיע ולא שמהן קדישין ולא מלאכיא, דלא תפיס אלא מין במינו, ובגין דא (דברים כב ט) לא תזרע פרמך כלאים, דאתמר בהון (ישעיה ה ז) כי כרם יהו"ה צבאו"ת וגומר, צבאו"ת נקודה דיליה יהו"ה, עליה אתמר (דברים י טו) רק באבותיה חש"ק, חול"ם שב"א קמ"ץ, ואינון זרע אברהם יצחק ויעקב, דרגא

דָּלֵהוֹן חֶסֶד כִּהְנָא רַבָּא, גְּבוּרָה לְוִי, יִשְׂרָאֵל עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, בְּגִין דְּחוּל'ם כְּתָר עַל תַּפְאֶרֶת, קִמֵּץ חֲכָמָה עַל חֶסֶד, וּבִיָּה הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, וּבְחֲכָמָה אֲשֶׁרִי הַמְּחַכָּה לְתַחֲיִית הַמֵּתִים, חֲכָמָה מִחֶפְ'ה קָמוּ כָּלֵהוּ וְאַשְׁתַּטְּחוּ קַמִּיהּ וכו'.

תרגום לעברית

וְהַרְשָׁעִים נִשְׁמָתָם שֶׁל הַשָּׂדִים וּמַהֲמִיזִיקִים, וְלֹא פּוֹעֲלִים בָּהֶם אֵלָּא כְּשׁוּף וְעוֹבְדֵי שָׂדִים כְּמוֹתָם, מַשּׁוּם שֶׁהַרְשָׁעִים כָּל הַשְּׁמוֹת וְכָל הַהֲוִי'וֹת שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל הַמְּלָאכִים שׁוֹנְאִים אוֹתָם, וּמַשּׁוּם כֹּךְ לֹא מוֹעִיל לֹא קִמִּיעַ וְלֹא שְׁמוֹת קְדוֹשִׁים וְלֹא מְלָאכִים, שֶׁלֹּא תוֹפֵס אֵלָּא מִיֵּן בְּמִינוֹ, וּמַשּׁוּם זֶה לֹא תוֹרַע כְּרָמָךְ כְּלָאִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם כִּי כָרַם יְהו'ה צִבְאוֹ'ת וְגוֹמֵר, צִבְאוֹ'ת הַנִּקְדָּה שְׁלֹו יְהו'ה, עָלָיו נֶאֱמַר רַק בְּאֲבוֹתֶיךָ חֲשִׁ'ק, חֲל'ם שָׁב' א קמ'ץ, וְהֵם זָרַע אֲבִרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, דִּרְגָתָם חֶסֶד, הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, גְּבוּרָה - לְוִי, יִשְׂרָאֵל - הָעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, מַשּׁוּם שֶׁחֲל'ם כְּתָר עַל תַּפְאֶרֶת, קמ'ץ חֲכָמָה עַל חֶסֶד, וּבִי הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, וּבְחֲכָמָה אֲשֶׁרִי הַמְּחַכָּה לְתַחֲיִית הַמֵּתִים, חֲכָמָה מִחֶפְ'ה. קָמוּ כָּלֵם וְהִשְׁתַּטְּחוּ לְפָנָיו וכו'.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ג ע"ב) ◆

טקסט התיקונים

פִּתַּח כְּמִלְקָדְמִין וְאָמַר, (קַהֲלַת ח יד) יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל הָאָרֶץ וכו', תָּא חֲזִי שְׁמַעְנָא דְעוֹבְדָא הָוָה בְּחֵד בַּר נֶשׁ מְאִינוֹן בְּעָלִי קַבִּין, דִּהְוָה אֲוִיל בְּאַרְחָא, אַעֲרַע בְּתַרִּין חַכְמִין מְאִרִי דְדָרָא מְאִרִי דְחֲכָמָתָא דְאוּרִייתָא, אָמַר לוֹן שְׁלָמָא עֲלִיכּוּ רַבָּנִין, שְׁמַעְנָא עֲלִיכּוּ דְאַתּוֹן חַכְמִי דָּרָא, לָאן אַתְר אֲזִילְתּוֹן, אָמְרוּ לִיהּ לְדוּדָה פִּלָּן וְעָרַב שִׁבְתָּ הָוָה, אָמַר לוֹן אֲנָא אֲזִילְנָא תַּמָּן (אִיזִיל) וְאַתְקִין לָכוּ אַתְר בֵּי מוֹתְבִיכּוּ, אִי אַתּוֹן בְּעִיתּוֹן,

אָמְרוּ לִיה וְהָא אָנן בְּסוּסוֹנוֹן וְאִנְתָּ בְּלֹא רַגְלִין, אִיךְ יִתְכֵּן לְמַהְרֵי הָאֵי, אָמַר לוֹן אֶף עַל גַּב
דְּאֵתוֹן רִכְבִּינָן בְּבַעֲרֵי דְרַהֲיִיטִי סָגִי, וְאִנְא חֲגַר בְּלֹא רַגְלִין, אִי אֵתוֹן בְּעִיתוֹ אִנְא אֶקְדָּם
לְתַקְנָא לְכוּ שְׂבַתָּא, תְּוֹהוּ, אֲדַהֲכִי אַחֲזִירוּ רִישֵׁיהוּ לְגַבִּיהּ וְחִמוּ לִיה

תרגום לעברית

פָּתַח כְּמִקְדָּם וְאָמַר, יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל הָאָרֶץ וְכו'. בֹּא וּרְאֵה, שְׁמַעְתִּי שְׁהִיָּה מַעֲשֶׂה
בְּאִישׁ אֶחָד מֵאֹתָם בְּעָלִי קִבִּים שְׁהִיָּה הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ, פָּגַשׁ בְּשְׁנֵי חֲכָמִים בְּעָלֵי הַדּוֹר, בְּעָלֵי
חֲכָמַת הַתּוֹרָה. אָמַר לָהֶם: שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם חֲכָמִים, שְׁמַעְתִּי עֲלֵיכֶם שְׁאֵתָם חֲכָמֵי הַדּוֹר,
לָאֵן אַתֶּם הוֹלְכִים? אָמְרוּ לוֹ: לְמָקוֹם פְּלוֹנִי. וְעָרַב שַׁבַּת הָיָה. אָמַר לָהֶם: אֲנִי הוֹלֵךְ
לְשֵׁם, (אֵלֶךְ) וְאֶסְדֵּר לָכֶם מְקוֹם בֵּית מוֹשְׁבְּכֶם, אִם אַתֶּם רוֹצִים. אָמְרוּ לוֹ: וְהָרִי אָנוּ עִם
סוּסִים וְאַתָּה בְּלִי רַגְלִים, וְאִיךְ יִתְכֵּן שְׁהִיָּה זֶה? אָמַר לָהֶם: אֶף עַל גַּב שְׁאֵתָם רוֹכְבִים
עַל בְּהֵמוֹת שְׂרָצוֹת הָרֶבֶה, וְאֲנִי חֲגַר בְּלִי רַגְלִים, אִם תִּרְצוּ, אֲנִי אֶקְדָּם לְסִדֵּר לָכֶם אֶת
הַשְּׂבַת. תִּמְהוּ. בֵּינָתִים הִחֲזִירוּ רְאשֵׁיהֶם אֵלָיו וְרָאוּ אוֹתוֹ שְׁהִיָּה רֵץ כְּמוֹ כּוֹכַב שְׁבִיט.
עָשָׂה לָהֶם קְפִיצָה, וּמָצְאוּ אֶת עֲצָמָם עַל פִּי מַעְרָה כְּהֶרֶף עֵין. [אִמַּר לָהֶם הַשֵּׁם שֶׁל מ'ב
אוֹתִיּוֹת, דֹּלַג לָהֶם חֲמֵשׁ מֵאוֹת פְּרָסוֹת בְּרַגַּע אֶחָד, מִצְאוּ כו'],

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.